

GEORGE CĂLIN

GEORGE CĂLIN

S-a născut pe 24.02.1961 la Fetești, județul Ialomița.

Debutază literar în revista „Arcadia” în 1976 și editorial cu volumul de versuri „Litaniile” (1999). A fondat publicațiile naționale „Talk-Show”, „21 Decembrie” și Societatea Culturală „Apollon”. A inițiat, fiind și director, Festivalul de colinde populare românești „Deschide ușa, creștine”, Festivalul de poezie creștină „Flori de cunună de spini”, Festivalul de poezie „Nichita Stănescu”, Festivalul creștin „Suflet românesc”.

Activează în domeniul social și cultural la diverse asociații și fundații naționale și internaționale, fiind membru al Uniunii Scriitorilor din România, al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România, Senatului Institutului Național de Rezistență prin Religie din România.

Scrieri: „LITANII” (1999 - versuri); „SINGURĂTATEA UMBREI” (2005 - poezie); „NEȘTIUTA” (poezie); „O, CE VESTE MINUNATĂ!” (culegere de colinde); „ÎN GRĂDINA GHETSEMANI” (2006 - versuri); „SETEA DE REAL” (2007 - versuri); „CUVÂNTĂRILE TOVARĂȘULUI COTOI” (proză); „ETERNITATEA CÂMPIEI” (2008 - versuri); „CLOPOTUL” (roman); „CAUT LUMINA...” (2009 - versuri); „POETUL DE GARDĂ” (eseuri); „101 POEME” (versuri); „RAPORT SECURIST” (2010 - proză); „LA POARTA RAIULUI” (culegere de colinde); „UMBRA LUI IUDA” (2011 - versuri); „TRUDITORUL DRAGOSTEI PE DRUMUL SPRE ORIENT” (versuri); „ZIDITORUL CATEDRALELOR DIN CER” (monografie); „UN DECENIU DE TRUDĂ ÎNTRU HRISTOS” (2012 - monografie); „COLINDELE UNUI DECENIU” (monografie); „BUNĂ DIMINEAȚA, FEMEIE!” (2013 - versuri); „JURNALUL CĂUTĂTORULUI DE VISE” (proză); „BLESTEMAT CU IUBIRE” (2014 - versuri); „SIMFONIILE VISELOR PIERDUTE” (versuri); „BLESTEMUL” (2015 - roman); „URLETUL DRAGOSTEI” (versuri); „SUB ARIPA ÎNGERULUI” (versuri); „ÎNTRU LUMINĂ ȘI CUVÂNT” (versuri); „ZAPISUL IUBIRII” (versuri); „UMBRA CURCUBEULUI” (2016 - versuri); „NEMISTUITE LACRIMI...” (versuri); „LACRIMI PE FLOARE DE LOTUS...” (versuri).

„În poeziile de un cald lirism ale poetului George Călin am găsit iubire de viață și, totodată, un strigăt al trăirii spre cunoaștere. Le pot numi o adevărată «coloană infinită» de referință a simbolului. Cu lacrima ca simbol de data aceasta de sincere felicitări, aduc buchetul meu de bucurie că am avut ocazia să citesc din poeziile sale.

Cu lacrimi mistuite de leacuri și licori
Noi bem esența vieții mereu întrebători
Și-o preamărim în doruri și cântece de slavă
Pe ea, REGINA VIAȚA ce ni-i atât de dragă”.

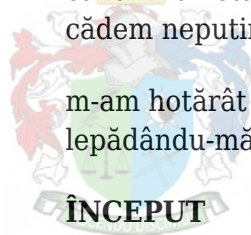
DOINA BÂRCĂ

LEPĂDÂNDU-MĂ DE MINE...

m-am hotărât să respir prin inima ta -
un cuvânt al rugăciunii
împărtășind semenilor
durerea din temnița sufletului tău -
gazdă a mea rătăcitoare
aprinsă de dragostea-mi fierbinte,
pierdută-n Simfonia Vieții...

m-am hotărât să respir prin inima ta -
întristarea trupului tău fără de mine,
sfînțenia gândurilor de Dragoste,
blândețea așteptărilor în van,
smerenia cu care îți atingi visele,
nerăutatea în fața nemerniciei semenilor,
simplitatea împodobirii peșterei
în care ne ascundem goi,
îngăduința flăcării Iubirii,
ce arde mocnit împrăștiindu-se
în mine, în tine, în noi,
răbdarea depărtărilor ce ne leagă,
iubirea de dreptate în bezna jertfei,
ascultarea scurgerii Timpului
când înfomețați de noi
cădem neputincioși în devorarea trupurilor...

m-am hotărât să respir prin inima ta -
lepădându-mă de mine...

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

eu sunt accidental înlocuibil,
eu nu sunt necesar;
mă privesc în ochi,
încercând să evadez din închisoarea trupului meu -
evadare hibernală dintr-o viață trăită-n marș.
Făurarul de vise și-a pierdut măiestria;
câteodată visez în picioare, murmurând litanii
nerostite încă în limbajul slăbiciunilor;
e primul pas spre Harul Veșniciei;
e revelația Luminii
în care suntem arși de Iubirea Divină.
eu nu sunt nemuritor;
sunt conștient de efemerul ce mă înconjoară;
la fiecare trecere a dimineții,
tresar - flacăra gemând în foc necunoscut;
mă târăsc... mă cheamă Lumina...
mă cheamă zborul
deasupra deșertului de oameni.
eu nu sunt robul așteptării;
las cartea vieții să-și schimbe singură filele
astupându-mă cu visele voastre
cu trăirile și durerile întregii lumi...

eu nu sunt Lumina,
dar luminez gheața ce mă-nvăluie
topind toată necredința voastră...
eu nu mă rog pentru mine;
rugăciunile mele sunt pentru voi
frați și prieteni ai mei...

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*